

der er Tale om hans Pensionering, ikke bør have fuld Pension efter Pensionsloven, medmindre han paatager sig en Forpligtelse til at modtage Ansættelse, naar Regjeringen maatte finde Grund til at overdrage ham et andet passende Embede. Vil han ikke paatage sig en saadan Forpligtelse, saa maa det være, fordi han mener ad privat Vel eller paa anden Maade at kunne forskaffe sig et bedre Erhverv eller en heldigere Stilling end ved at modtage et nyt Embede i Statens Tjeneste; men i saa Tilfælde forekommer det Udvalget, at $\frac{2}{3}$ af den Pension, han ellers skulde have, vil være fuldstændig tilstrækkeligt. Der kan jo blive Tale om at pensionere saadanne Mænd i en Række af ikke saa Aar, og $\frac{2}{3}$ af Pensionen vil da ved Eiden af den Fortjeneste, de paa anden Maade kunne skaffe sig, være fuldstændig tilstrækkeligt til deres Udkomme. Vi foreslaa derfor ved Endringsforslaget under Nr. 3 at gjøre den Forandring i § 5 i 1ste Stykke, at der sættes: „Afskediges den paagældende Embedsmand paa Grund af Alder eller Svagelighed, eller fordi han i Henhold til Grundlovens § 17 foretrækker Afsked i Stedet for Forslyttelse, beregnes Pensionen“, som derefter følger. Grundlovens § 17 giver, som Thinget vil vide, den Bestemmelse, at Kongen kan forflytte Embedsmænd, men at Embedsmanden kan frigjøre sig for en saadan Forslyttelse, naar han foretrækker at afgaa med Pension. Han har altsaa en grundlovmæssig Ret til at sige: Seg vil ikke forflyttes der og derhen; maa jeg bede om min Afsked, og da dette saaledes er en grundlovmæssig Ret, der ikke kan forandres ved almindelig Lov, men maa respekteres, maa der ogsaa i slige Tilfælde gives ham den fulde Pension, han efter Pensionsloven har Ret paa. Det er Reglerne for disse to Klasser af afskedigede Embedsmænd, som derpaa følge i den i Lovforslaget opførte Trinfølge, men derefter kommer der en senere Tilføielse, idet nemlig Endringsforslaget under Nr. 6 omhandler, hvorledes der vil være at forholde med de andre Embedsmænd, som ikke afskediges paa Grund af Alder eller Svagelighed eller paa Grund af, at de ikke ville lade sig forflytte; der er, som forklaret, bestemt, at en saadan

Embedsmand kun kan faae den fulde Pension efter den fastsatte Trinfølge, naar han paatager sig den af mig anførte Forpligtelse. — Der er i Forslaget under Nr. 6 fremkommet en Anøiagtighed, idet man ved Afstrykningen eller Afstrivningen — jeg kan ikke sige, ved hvilken det er — af disse Endringsforslag dert har udeladt en Passus, som nødvendig ogsaa maa findes deri, nemlig den, at den fulde Pension ogsaa tilkommer de Embedsmænd, der afskediges i Henhold til Grundlovens § 17, og jeg har derfor stillet et Underændringsforslag i saa Henseende, for at Bestemmelsen kunde blive udtømmende og nøiagtig. Det forandrer ikke i det Tjeneste den Mening, der skal ligge i Forslaget, men det fuldstændiggjør den og kan ikke undværes, naar den fulde Mening skal komme tilstede. — Med Hensyn til Trinfølgen i Lovforslaget er der af Flerallet foreslaaet en lille Rettelser, som tiltrædes af Mindretallet, forsaavidt dets nye Trinfølge ikke skulde blive vedtagen, men den er for Dvrigt temmelig uvæsentlig. Man har ment, at den i Forslaget for indtil 2 Aars Tjeneste opførte Pension, som er bestemt til $\frac{1}{20}$ af Lønnen, vilde blive temmelig forvindende og næsten lig Null, men man har troet at kunne bøde noget derpaa ved at foreslaa, at det, i Stedet for at det nu hedder, at 0—2 Aars Tjeneste giver $\frac{1}{20}$, og 2—4 Aars Tjeneste giver $\frac{2}{20}$ af Gjennemsnitsløbet i Pension, skulde hedde, at 0—4 Aars Tjeneste giver $\frac{2}{20}$ i Pension; naar altsaa en afskediget Embedsmand har gjort Tjeneste fra 0 til 4 Aar, vil han faae Pension af $\frac{2}{20}$. — Dernæst har Flerallet under Nr. 10 og 11 stillet et Par Forslag til § 7. Som jeg før tillod mig at forklare, er det det andet Stykke af § 7, der vil blive forandret, og den Bestemmelse, som sættes i Stedet for, vil efter vort Forslag blive overført til § 5; men som Folge deraf maa det andet Stykke af § 7, naar Forslagene til § 5 vedtages, udgaa. Skulde derimod disse Forslag, Forslagene under Nr. 3 og 6, ikke blive vedtagne, maa det andet Stykke af § 7 blive staaende med Undtagelse af det sidste Punktum deri, som er blevet staaende fra det tidligere Lovforslag, hvori det passede ind, men som efter de Bestemmelser, der her findes, ikke længere